

HISTÒRIA

El corall vermell (*Corallium rubrum*) ha estat present a les civilitzacions de la ribera del Mediterrani des de fa almenys 25.000 anys. Existeixen jaciments paleolítics a on s'han trobat trossos de corall perforats i polits, des de llavors se li han atribuït tot una sèrie de propietats a part d'utilitzar-se en rituals funeraris.

Fa 5.000 anys els pescadors d'esponja grecs col·leccionaven grans branques de corall, els romans l'utilitzaven com a talismà per a combatre malalties i mil anys més tard, els àrabs. I a l'edat mitjana era costum portar trossos de corall en una bossa per tal d'espantar les bruixes i mal esperits. Durant l'edat mitjana els catalans varen tenir el monopoli de la pesca i el comerç del corall i les viles de Cadaqués, l'Escala i Begur eren els centres més importants.

La pesca va ser tant important que als segles XVI i XVII es varen començar a esgotar les colònies de corall, a partir d'aquest moment es comencen a donar llicències per a la seva extracció i a limitar àrees per determinats coralers. Per exemple, el 1680 la vila d'Empúries es declara en possessió del mar del seu districte i priva de la pesca del corall i peix als forasters.

A finals del segle XVIII les reserves de corall del fons marí del Montgrí estaven exhaurides, pel que molts pescadors varen començar a pescar cada cop més lluny.

Cap allà el 1860 es va introduir l'escafandre com a nova eina de pesca, com que permetia arribar a racons inexplorables molts s'hi varen dedicar un cop acabades les reserves entre els 15 i 30 metres varen haver de baixar fins els 40 i 50 metres, assumint les complicacions i perills que això suposava.

De l'escafandre es va passar a l'equip d'immersió autònom, encara utilitzat actualment.

HÀBITAT I DISTRIBUCIÓ

Es tracta d'un animal suspensívor que s'alimenta de la matèria orgànica en suspensió. Del petits orificis que presenta l'esquelet del corall (*Corallium rubrum*) en sortiran els pòlips amb 8 tentacles, els quals són els encarregats de capturar l'aliment. Tots els pòlips són carnívors, així que cada pòlip s'espera amb els tentacles oberts fins que cau alguna presa, ja sigui plàncton o altres molècules orgàniques.

Es tracta d'un animal filtrador passiu, que depèn del moviment que li proporciona el propi moviment de l'aigua, és per això que quan el trobem en coves o esclotxes sol ser a l'entrada d'aquests i no al fons, perquè tot i que no li agrada un fort hidrodinamisme tampoc és afavorit per zones molt calmades.

BIOLOGIA

El corall (*Corallium rubrum*) es troba dins el Phylum *Cnidaria*, entre els que també trobem les Gorgònies, les Meduses i les Anèmones. Dins d'aquest gran phylum s'hi distingeixen diferents famílies, entre les quals hi ha la del corall anomenada *Corallidae*.

Com a característiques generals podem dir que es tracta d'un animal colonial sèssil, amb un esquelet extern dur, calcificat i d'un color vermell intens, tot i que podem trobar algun exemplar amb una tonalitat més clara. De l'esquelet en surten diferents individus de color blanc que anomenem pòlips. Sobre l'esquelet s'hi desenvolupa una capa d'un color ataronjat el coanosoma. Perquè ens en fem una idea, un edifici seria l'esquelet extern de l'animal i les finestres els orificis on hi viuen els individus i les persones que surten per la finestra els pòlips.

Aquest color vermell característic és degut a la presència de sals de ferro a la seva estructura de carbonat calci.

Els pòlips presenten 8 tentacles cada un. Són molt sensibles i es retiren a la mínima pertorbació. Cada un d'aquests pòlips es considera un animal, i junts viuen i formen l'estructura calcària.

És a dir, quan veiem el corall fora de l'aigua, el que veiem és l'esquelet de l'animal mort. Quan l'animal és viu podem observar els petits pòlips de color blanc, tal i com veiem a les fotografies.

Les colònies estan fixades al substrat per la base, des d'on es comença a ramificar i adquirir forma de petit arbre, amb branques que es desenvolupen o en un sol pla o bé en totes direccions, això varia en funció de la corrent predominant de la zona, depenent d'aquesta la colònia s'adaptarà al que li sigui més fàcil per capturar l'aliment.

Actualment es poden arribar a trobar colònies fins a 50cm d'alçada i 10 cm de base.

Es tracta d'una espècie longeva i de creixement lent, que depèn molt de les condicions ambientals però sol ser d'uns 5 mm l'any d'alçada en les colònies més joves i 1 mm l'any de mitjana i d'1 mm cada 4 anys de diàmetre basal. Així que quan trobem colònies de 20-30 cm estem parlant de colònies que tenen entre 40 i 60 anys. Les colònies poden viure un segle o més.

A més, la seva taxa de reclutament és molt baixa, de mitjana segons diferents estudis apareixen 1,8 individus nous cada any per metre quadrat.